

การประชุมวิชาการนำเสนอผลงานวิจัยระดับชาติและนานาชาติ ครั้งที่ 15
 “Global Goals, Local Actions: Looking Back and Moving Forward 2022”
 วันที่ 21 มีนาคม พ.ศ. 2565

ความรู้ความเข้าใจในการเสียภาษีป้ายของผู้ประกอบการในเขตเทศบาลนครสงขลา อำเภอเมือง
 จังหวัดสงขลา

Knowledge and Understanding of Signboard Tax Payment of the Entrepreneur in
 Songkhla Municipality, Mueang District, Songkhla Province

พัชรินทร์ แก้วทอง¹

ศรัณยา อิศรรักษ์²

ssarunya@tsu.ac.th

¹นิสิตหลักสูตรบัญชีบัณฑิต คณะเศรษฐศาสตร์และบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยทักษิณ

Biew.phatcharin@gmail.com

²อาจารย์สาขาการบัญชี คณะเศรษฐศาสตร์และบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยทักษิณ

บทคัดย่อ

งานวิจัยเรื่องความรู้ความเข้าใจในการเสียภาษีป้ายของผู้ประกอบการในเขตเทศบาลนครสงขลา อำเภอเมือง จังหวัดสงขลา มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาระดับความรู้ความเข้าใจในการเสียภาษีป้าย 2) เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลกับระดับความรู้ความเข้าใจในการเสียภาษีป้าย โดยใช้แบบสอบถามสำรวจจากผู้ประกอบการที่มีหน้าที่เสียภาษีป้ายในเขตเทศบาลนครสงขลา อำเภอเมือง จังหวัดสงขลา จำนวน 306 คน ผลการวิจัยพบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีความรู้ความเข้าใจในการเสียภาษีป้ายโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านเรียงจากมากไปน้อย พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามมีความรู้ความเข้าใจในด้านความรู้ทั่วไปของภาษีป้ายมากที่สุด รองลงมาคือด้านการคำนวณภาษีป้าย ด้านป้ายที่ได้รับการยกเว้น ด้านการกำหนดยื่นแบบแสดงรายการเสียภาษี และด้านบทกำหนดโทษตามลำดับ และผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลกับระดับความรู้ความเข้าใจในการเสียภาษีป้าย พบว่า ระดับการศึกษา มีความสัมพันธ์กับระดับความรู้ความเข้าใจในการเสียภาษีป้าย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยระดับการศึกษาแตกต่างกันจะมีความรู้ความเข้าใจในด้านความรู้ทั่วไปของภาษีป้ายและด้านป้ายที่ได้รับการยกเว้นแตกต่างกัน

คำสำคัญ: ภาษีป้าย , ผู้ประกอบการ , เทศบาลนครสงขลา

Abstract

The Research on Knowledge and Understanding of Signboard Tax Payment of the entrepreneur in Songkhla Municipality aims to 1) study the level of knowledge and understanding of signboard tax payment. 2) study the relationship between personal factors and the level of knowledge and understanding. Questionnaire was used to collect 306 entrepreneurs in Songkhla Municipality. The results showed that Most of respondents had a

การประชุมวิชาการนำเสนอผลงานวิจัยระดับชาติและนานาชาติ ครั้งที่ 15
 “Global Goals, Local Actions: Looking Back and Moving Forward 2022”
 วันที่ 21 มีนาคม พ.ศ. 2565

moderate level of knowledge and understanding of signboard tax. In each aspect sorting from high to low were general knowledge , tax computation, exempt label , filling of signboard tax and penalties. The relationship between personal factors and the level of knowledge and understanding of signboard tax payment found that the education levels correlated with the level of knowledge and understanding of signboard tax at significance level 0.05. Different educational levels were have different general knowledge of signboard tax and exempt label.
Keywords : Signboard tax , Entrepreneur, Songkhla Municipality

บทนำ

รายได้ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จะแบ่งออกเป็น 4 ประเภท คือ รายได้ที่ท้องถิ่นจัดเก็บเอง รายได้ที่รัฐบาลจัดเก็บให้ รายได้ที่รัฐบาลแบ่งให้ และเงินอุดหนุนจากรัฐบาล หากพิจารณาสัดส่วนของเงินรายได้ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พบว่า รายได้ที่จัดเก็บเองคิดเป็น 9.93% รายได้ที่รัฐจัดสรรและอุดหนุนรวมเป็น 90.07% ซึ่งแสดงให้เห็นว่ารายได้ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นยังต้องพึ่งพิงเงินที่รัฐบาลจัดสรรและเงินอุดหนุนจากรัฐบาลเป็นอย่างมาก (สำนักงานพัฒนารัฐบาลดิจิทัล,2562) ดังนั้น การที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจะลดการพึ่งพิงจากรัฐบาลได้ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจะต้องเพิ่มการจัดเก็บภาษีที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีอำนาจในการจัดเก็บให้มากขึ้น โดยภาษีป้ายเป็นภาษีท้องถิ่นประเภทหนึ่งที่กฎหมายกำหนดให้แต่ละท้องถิ่นมีอำนาจในการจัดเก็บ การจัดเก็บภาษีได้อย่างครบถ้วนและถูกต้องนั้นขึ้นอยู่กับผู้ประกอบการในพื้นที่ ซึ่งความรู้ความเข้าใจของผู้ประกอบการมีความสำคัญมาก หากผู้ประกอบการในพื้นที่ไม่มีความรู้ความเข้าใจในเรื่องการจัดเก็บภาษีป้าย ไม่ว่าจะป็นประเภทของป้าย กำหนดการยื่นแบบแสดงรายการชำระภาษี บทกำหนดโทษ ป้ายที่ได้รับการยกเว้น และการคำนวณภาษี ปัญหาในการดำเนินการจัดเก็บภาษีพบว่าบุคลากรขาดความรู้และประสบการณ์ ขาดงบประมาณในการจัดอบรมให้กับผู้ประกอบการขาดอุปกรณ์คอมพิวเตอร์ในการจัดทำฐานข้อมูลและการแจ้งเตือนตามเร่งรัดการเสียภาษี รวมถึงความไม่เป็นธรรมในการทำงานของเจ้าหน้าที่ ทำให้ผู้ประกอบการคิดว่าไม่ได้รับความเสมอภาค เกิดความสับสนต่อการปฏิบัติตามกฎหมาย ทำให้ผู้ประกอบการไม่อยากจะจ่ายภาษี (ปาณิสรา ธาราศักดิ์,2559) ส่งผลต่อประสิทธิภาพ ประสิทธิผลในการจัดเก็บภาษีและการนำเงินภาษีดังกล่าวมาพัฒนาท้องถิ่นและให้บริการต่อประชาชนในพื้นที่อีกด้วย

จากเหตุผลข้างต้น ผู้วิจัยจึงสนใจศึกษาเกี่ยวกับ ความรู้ความเข้าใจในการเสียภาษีป้ายของผู้ประกอบการในเขตพื้นที่เทศบาลนครสงขลา อำเภอเมือง จังหวัดสงขลา เพื่อต้องการทราบถึงระดับความรู้ความเข้าใจในการเสียภาษีป้าย และทราบถึงความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลกับความรู้ความเข้าใจในการเสียภาษีป้ายของผู้ประกอบการในเขตพื้นที่เทศบาลนครสงขลา อำเภอเมือง จังหวัดสงขลา ซึ่งจะได้นำมาเป็นแนวทางในการส่งเสริมให้ผู้ประกอบการมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการเสียภาษีป้ายมากยิ่งขึ้น

การประชุมวิชาการนำเสนอผลงานวิจัยระดับชาติและนานาชาติ ครั้งที่ 15
 “Global Goals, Local Actions: Looking Back and Moving Forward 2022”
 วันที่ 21 มีนาคม พ.ศ. 2565

กำหนดโทษ 4) ด้านการคำนวณภาษีป้าย และ 5) ด้านป้ายที่ได้รับการยกเว้น โดยเป็นคำถามให้เลือกตอบว่า ถูกหรือผิด เกณฑ์การให้คะแนนคือ ตอบถูกเท่ากับ 1 คะแนน ตอบผิดเท่ากับ 0 คะแนน

2.2 การตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ ประกอบด้วย

2.2.1 ความเที่ยงตรงของการวัด (Validity) ผู้วิจัยออกแบบแบบสอบถามให้ครอบคลุม จุดประสงค์และแก้ไขปรับปรุงให้เหมาะสม แล้วเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน เพื่อตรวจสอบข้อคำถาม และความเที่ยงตรงของเนื้อหา แล้วนำมาหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item Objective Congruency : IOC) โดยข้อคำถามทั้งหมดมีค่า IOC มากกว่า 0.5 แสดงว่าข้อคำถามนั้นใช้ได้ มีความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา

2.2.2 การทดสอบความเชื่อมั่น ผู้วิจัยนำแบบสอบถามทำการทดสอบ (Try-Out) กับ ประชาชนในตำบลเขารูปช้าง อำเภอเมือง จังหวัดสงขลา จำนวน 50 ชุด แล้วนำมาวิเคราะห์เพื่อตรวจสอบ ความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม โดยวิธีสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach’s Alpha Coefficient) กำหนดเกณฑ์ความเชื่อมั่นของเครื่องมือภาพรวมที่สัมประสิทธิ์แอลฟา 0.70 ขึ้นไป ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.763 ถือว่าอยู่ในระดับที่ยอมรับได้ แสดงว่ามีความน่าเชื่อถือเพียงพอที่จะใช้เป็นเครื่องมือในการเก็บข้อมูล

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

จัดเตรียมแบบสอบถามและทำการแจกแบบสอบถามด้วยตนเอง ให้กับผู้ประกอบการผู้เสียภาษีป้าย ในเขตเทศบาลนครสงขลา อำเภอเมือง จังหวัดสงขลา ในเดือนกรกฎาคม-สิงหาคม 2562 และตรวจสอบ ความครบถ้วนและความสมบูรณ์ของแบบสอบถาม เพื่อดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลในขั้นตอนต่อไป

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

สถิติที่ใช้ ในการวิเคราะห์ข้อมูล ประกอบด้วย สถิติเชิงพรรณนา ได้แก่ ค่าความถี่ (frequency) และ ค่าร้อยละ (Percentage) เพื่ออธิบายปัจจัยส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง และ ระดับความรู้ความเข้าใจในการ เสียภาษีป้าย และสถิติเชิงอนุมาน คือไคสแควร์ (Chi – square) เพื่อใช้วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัย ส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่างกับระดับความรู้ความเข้าใจในการเสียภาษีป้าย

ผลการวิจัย

ผลการวิจัยเรื่อง ความรู้ความเข้าใจในการเสียภาษีป้ายของผู้ประกอบการในเขตเทศบาลนครสงขลา อำเภอเมือง จังหวัดสงขลา สามารถสรุปผลได้ดังนี้

ส่วนที่ 1 ปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง (ร้อยละ 66.30) อายุ 41-50 ปี (ร้อยละ 29.10) การศึกษา ระดับต่ำกว่าปริญญาตรี (ร้อยละ 53.60) และส่วนใหญ่ประกอบธุรกิจประเภทร้านค้าทั่วไป (ร้อยละ 27.80)

ส่วนที่ 2 ความรู้ความเข้าใจในการเสียภาษีป้ายของผู้ประกอบการในเขตเทศบาลนครสงขลา อำเภอเมือง จังหวัดสงขลา

广西中医药大学
GUANGXI UNIVERSITY OF CHINESE MEDICINE

การประชุมวิชาการนำเสนอผลงานวิจัยระดับชาติและนานาชาติ ครั้งที่ 15
“Global Goals, Local Actions: Looking Back and Moving Forward 2022”
วันที่ 21 มีนาคม พ.ศ. 2565

ตาราง 1 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามระดับความรู้ความเข้าใจในการเสียภาษีป้าย

ระดับความรู้ความเข้าใจ	จำนวนตอบถูก(คน)	คิดเป็นร้อยละ	ลำดับ
มากที่สุด (24-30 คะแนน)	45	14.71	3
มาก (21-23 คะแนน)	95	31.15	2
ปานกลาง (18-20 คะแนน)	101	33.01	1
น้อย (15-17 คะแนน)	43	14.05	4
น้อยที่สุด (0 -14 คะแนน)	22	7.19	5
รวม	306	100	

จากตาราง 1 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีความรู้ความเข้าใจในการเสียภาษีป้ายอยู่ในระดับปานกลาง(ร้อยละ 33.01) รองลงมาคือมีความรู้ความเข้าใจในระดับมาก (ร้อยละ 31.15)

ตาราง 2 ค่าร้อยละความรู้ความเข้าใจในการเสียภาษีป้ายของผู้ประกอบการในเขตเทศบาลนครสงขลา

ความรู้ความเข้าใจในการเสียภาษีป้ายของผู้ประกอบการในเขตเทศบาลนครสงขลา	ค่าตอบถูก ร้อยละ	ระดับความรู้ความเข้าใจ	ลำดับ
ด้านความรู้ทั่วไปของภาษีป้าย			
1. ป้าย คือ ป้ายชื่อ ยี่ห้อที่ใช้ในการประกอบการค้าเพื่อหารายได้	96.41	มากที่สุด	
2. หลักฐานที่ไม่ต้องใช้ในการเสียภาษีป้ายคือ บัตรประชาชน	60.46	ปานกลาง	
3. ผู้มีหน้าที่เสียภาษีป้าย คือ เจ้าของป้าย	82.32	มากที่สุด	
4. ภาษีป้ายจะเสียเป็นรายเดือนเท่านั้น	70.26	มาก	
5. ภาษีป้ายเป็นส่วนหนึ่งของภาษีท้องถิ่น	85.95	มากที่สุด	
ค่าเฉลี่ย	79.08	มาก	1
ด้านการกำหนดยื่นแบบแสดงรายการเสียภาษี			
6. เจ้าของป้าย ยื่นแบบเสียภาษีป้ายภายใน 31 มีนาคมของทุกปี	80.07	มากที่สุด	
7. ป้ายที่ติดตั้งปีแรกให้เสียภาษีป้ายภายใน 30วันที่เจ้าหน้าที่แจ้ง	24.51	น้อยที่สุด	
8. ถ้าจำนวนภาษีป้ายเกิน3,000บาท ขอผ่อนชำระ3 งวดเท่า ๆกันได้	57.84	น้อย	
9. ผู้รับโอนป้ายต้องแจ้งต่อเจ้าหน้าที่ภายใน 15 วันนับจากวันโอน	29.41	น้อยที่สุด	
10.การเสียภาษีป้าย สามารถชำระเงินได้ที่ อบต.และเทศบาลเท่านั้น	77.78	มาก	
ค่าเฉลี่ย	53.92	น้อย	4
ด้านบทกำหนดโทษ			
11. ไม่ยื่นแบบแสดงรายการภาษีป้ายมีโทษปรับ5,000 - 50,000บาท	61.76	ปานกลาง	

การประชุมวิชาการนำเสนอผลงานวิจัยระดับชาติและนานาชาติ ครั้งที่ 15
 “Global Goals, Local Actions: Looking Back and Moving Forward 2022”
 วันที่ 21 มีนาคม พ.ศ. 2565

ความรู้ความเข้าใจในการเสียภาษีป้ายของผู้ประกอบการในเขตเทศบาลนครสงขลา	ค่าตอบถูก ร้อยละ	ระดับความรู้ ความเข้าใจ	ลำดับ
12. ผู้ไม่เสียภาษีป้ายมีโทษปรับ 5,000- 50,000 บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ	53.92	น้อย	
13. ไม่แสดงหลักฐานการเสียภาษีป้ายอย่างเปิดเผย ปรับ 2,000 บาท	39.54	น้อยที่สุด	
14. ขัดขวางเจ้าหน้าที่มีโทษปรับ 1,000 -20,000 บาทหรือทั้งจำทั้งปรับ	43.79	น้อยที่สุด	
15. ไม่ชำระภาษีป้ายภายในกำหนดเสียเงินเพิ่มอีกร้อยละ 1 ของภาษี	32.35	น้อยที่สุด	
ค่าเฉลี่ย	46.27	น้อยที่สุด	5
ด้านการคำนวณภาษีป้าย			
16. พื้นที่ของป้าย 500 ตารางเซนติเมตรคิดเป็น 1 หน่วย	77.12	มาก	
17. พื้นที่ ป้ายใช้ส่วนที่กว้างที่สุด x ส่วนที่ยาวที่สุดของขอบเขตป้าย	81.37	มากที่สุด	
18. ป้ายที่ไม่มีขอบเขต ให้ยึดตัวอักษร ภาพ ที่อยู่ริมสุดเป็นขอบเขต	71.90	มาก	
19. ป้ายที่มีอักษรไทยล้วนให้คิดอัตรา 5 บาทต่อหน่วย	45.42	น้อยที่สุด	
20. ป้ายมีอักษรไทยปนกับอักษรต่างประเทศอัตรา 20 บาทต่อหน่วย	71.24	มาก	
21. พื้นที่ป้าย ถ้าคำนวณมีเศษเกิน 250 ตร.ซม. ให้นับเป็น 1 หน่วย	60.78	ปานกลาง	
22. ถ้าคำนวณภาษีได้ต่ำกว่าป้ายละ 200 บาทให้เสียป้ายละ 200 บาท	65.69	ปานกลาง	
23. การจัดเก็บภาษีป้ายแบ่งอัตราจัดเก็บเป็น 3 แบบ	66.34	ปานกลาง	
ค่าเฉลี่ย	67.48	ปานกลาง	2
ด้านป้ายที่ได้รับการยกเว้น			
24. ป้ายของราชการจะได้รับการยกเว้นภาษี	78.10	มาก	
25. ป้ายโฆษณาที่แสดงในงานจัดเป็นครั้งคราว ได้รับการยกเว้นภาษี	73.86	มาก	
26. ป้ายของวัด สมาคม มูลนิธิ จะได้รับการยกเว้นภาษี	75.49	มาก	
27. ป้ายที่มีล้อเลื่อน จะได้รับการยกเว้นภาษี	56.21	น้อย	
28. ป้ายที่ติดในอาคาร จะได้รับการยกเว้นภาษี	60.78	ปานกลาง	
29. ป้ายของร้านค้าขายผลผลิตเกษตรของตนเอง ไม่ได้รับยกเว้นภาษี	38.89	น้อยที่สุด	
30. ป้ายที่แสดงไว้ที่สินค้าหรือบรรจุสินค้า ไม่ได้รับการยกเว้นภาษี	33.01	น้อยที่สุด	
ภาพรวม	59.48	น้อย	3
ภาพรวมของทุกด้าน	61.75	ปานกลาง	

จากตาราง 2 พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีความรู้ความเข้าใจในการเสียภาษีป้ายโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง (ร้อยละ 61.75) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านเรียงจากมากไปน้อย พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีความรู้ความเข้าใจในด้านความรู้ทั่วไปของภาษีป้ายมากที่สุด (ร้อยละ 79.08) รองลงมาคือด้านการคำนวณภาษีป้าย (ร้อยละ 67.48) ด้านป้ายที่ได้รับการยกเว้น (ร้อยละ 59.48) ด้านการกำหนดยื่นแบบแสดงรายการเสียภาษี (ร้อยละ 53.92) และมีความรู้ความเข้าใจในด้านบทกำหนดโทษน้อยที่สุด (ร้อยละ 46.27)

การประชุมวิชาการนำเสนอผลงานวิจัยระดับชาติและนานาชาติ ครั้งที่ 15
 “Global Goals, Local Actions: Looking Back and Moving Forward 2022”
 วันที่ 21 มีนาคม พ.ศ. 2565

ส่วนที่ 3 ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลกับระดับความรู้ความเข้าใจในการเสียภาษีป้ายของประชาชนในเขตเทศบาลนครสงขลา อำเภอเมือง จังหวัดสงขลา

ตาราง 3 ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถามกับระดับความรู้ความเข้าใจในการเสียภาษีป้าย

ระดับความรู้ความเข้าใจในการเสียภาษีป้าย	ค่าสถิติทดสอบไคสแควร์ (χ^2)			
	เพศ	อายุ	ระดับการศึกษา	ประเภทธุรกิจ
ด้านความรู้ทั่วไปของภาษีป้าย	0.675	0.773	0.002*	0.211
ด้านกำหนดยื่นแบบแสดงรายการเสียภาษี	0.601	0.333	0.279	0.469
ด้านบทกำหนดโทษ	0.474	0.481	0.270	0.559
ด้านการคำนวณภาษีป้าย	0.375	0.140	0.073	0.827
ด้านป้ายที่ได้รับการยกเว้น	0.405	0.416	0.022*	0.401

*แสดงความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตาราง 3 พบว่า ปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ ระดับการศึกษา มีความสัมพันธ์กับระดับความรู้ความเข้าใจในการเสียภาษีป้าย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดย ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกัน ส่งผลให้มีความรู้ความเข้าใจ ด้านความรู้ทั่วไปของภาษีป้ายและด้านป้ายที่ได้รับการยกเว้นแตกต่างกัน

อภิปรายผลการวิจัย

1. ระดับความรู้ความเข้าใจในการเสียภาษีป้ายของผู้ประกอบการในเขตเทศบาลนครสงขลา อำเภอเมือง จังหวัดสงขลา โดยภาพรวมมีความรู้ความเข้าใจอยู่ในระดับปานกลาง สอดคล้องกับงานวิจัยของพรรณชญาณ์ ศิลประเสริฐ (2560), กนกอร อีอนอก (2556), ธัญญา ศรีสมบัติ (2558) และ สุภาพ รัตแพทย์ (2562) ที่พบว่าผู้ประกอบการมีความรู้ความเข้าใจในการเสียภาษีในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า มีระดับความรู้ความเข้าใจมากที่สุดคือ ด้านความรู้ทั่วไปของภาษีป้าย และระดับความรู้ความเข้าใจน้อยที่สุดคือด้านบทกำหนดโทษ สามารถพิจารณารายละเอียดของแต่ละด้านเรียงจากมากไปน้อย ดังนี้

ด้านความรู้ทั่วไปของภาษีป้าย ผู้ประกอบการมีความรู้ความเข้าใจอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะคำถามในด้านนี้เป็นข้อมูลทั่วไปของภาษีป้าย กล่าวคือ ป้ายคือป้ายที่ใช้ในการประกอบการค้าเพื่อหารายได้ ภาษีป้ายเป็นส่วนหนึ่งของภาษีท้องถิ่น และผู้มีหน้าที่เสียภาษีป้ายคือเจ้าของป้าย พบว่ามีระดับความรู้ความเข้าใจในระดับมากที่สุด สอดคล้องกับงานวิจัยของพรรณชญาณ์ ศิลประเสริฐ (2560), รวิวรรณ อินทรวินา (2560) และ บังอร วิชัย (2554) ที่พบว่าผู้เสียภาษีมีความรู้ความเข้าใจมากที่สุด เป็นเพราะด้านความรู้ทั่วไปเป็นข้อมูลเบื้องต้นของภาษี ไม่ซับซ้อนมาก

การประชุมวิชาการนำเสนอผลงานวิจัยระดับชาติและนานาชาติ ครั้งที่ 15
 “Global Goals, Local Actions: Looking Back and Moving Forward 2022”
 วันที่ 21 มีนาคม พ.ศ. 2565

ด้านการคำนวณภาษีป้าย ผู้ประกอบการมีความรู้ความเข้าใจอยู่ในระดับปานกลาง เป็นเพราะ คำถามเป็นข้อมูลฐานภาษีและอัตราภาษีป้าย ซึ่งในขั้นตอนการจัดเก็บภาษีนั้นเจ้าหน้าที่จะเป็นผู้ประเมินอัตราและจำนวนเงินภาษีให้ (อนัญญา,2555) ทำให้ประชาชนจำข้อมูลอัตราภาษีที่จัดเก็บไม่ได้ สอดคล้องกับงานวิจัยของกนกอร อีอนอก (2556), ธนัญญา ศรีสมบัติ (2558) และพรรณชญาณ์ ศิลประเสริฐ (2560) ที่พบว่าผู้เสียภาษีมีความรู้ความเข้าใจในระดับปานกลาง

ด้านป้ายที่ได้รับการยกเว้น ผู้ประกอบการมีความรู้ความเข้าใจอยู่ในระดับน้อย ทั้งนี้อาจเป็นเพราะในขั้นตอนการจัดเก็บภาษี เจ้าหน้าที่จะเป็นผู้สำรวจทรัพย์สินและรายชื่อผู้เข้าข่ายต้องเสียภาษี แล้วจึงดำเนินการแจ้งให้ผู้ประกอบการทราบว่ามีการประเมินภาษีที่ต้องเสียภาษี (อนัญญา,2555) ส่งผลให้ผู้ประกอบการอาจไม่ทราบข้อมูลว่าป้ายลักษณะใดบ้างที่ได้รับการยกเว้น เนื่องจากไม่เกี่ยวข้องกับสถานประกอบการ

ด้านการกำหนดยื่นแบบแสดงรายการเสียภาษี ผู้ประกอบการมีความรู้ความเข้าใจอยู่ในระดับน้อย สอดคล้องกับงานวิจัยของแสงระวี จินดา (2559) และชิตฐิตา สิริทุมมากุล(2555) ที่กล่าวว่า ประชาชนไม่เข้าใจขั้นตอนการยื่นแบบเสียภาษี รวมทั้งขาดการประชาสัมพันธ์จากภาครัฐเกี่ยวกับวิธีการ ขั้นตอน และระยะเวลาในการยื่นแบบเสียภาษีท้องถิ่นที่ตีพอ ส่งผลให้ผู้ประกอบการมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการยื่นแบบภาษีน้อย และสอดคล้องกับงานวิจัยของปานิสรา ธาราศักดิ์ (2559) ที่พบปัญหาในการจัดเก็บภาษีป้ายเกิดจากบุคลากรที่มีอยู่ในปัจจุบันยังขาดความรู้ความสามารถประสบการณ์ในการทำงาน รวมไปถึงผู้ประกอบการไม่ค่อยมีความรู้ความเข้าใจในเรื่องภาษีว่าต้องเสียภาษีเมื่อไร จำนวนเท่าใด จึงเสียภาษีตามที่เจ้าหน้าที่กำหนด

ด้านบทกำหนดโทษ ผู้ประกอบการมีความรู้ความเข้าใจอยู่ในระดับน้อยที่สุด เพราะในด้านบทกำหนดโทษ มีข้อกำหนด และมิบทลงโทษสำหรับผู้ที่ไม่เสียภาษีภายในเวลาที่กำหนด เมื่อขาดการให้ข้อมูลจากเจ้าหน้าที่ ทำให้ผู้ประกอบการขาดความรู้ความเข้าใจในเรื่องดังกล่าว (วิเชียร,2550) ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ จิรศักดิ์ บางท่าไม้ (2560), พรรณชญาณ์ ศิลประเสริฐ (2560) และชิตฐิตา สิริทุมมากุล (2555) ที่พบว่าปัญหาอีกประการหนึ่งในการจัดเก็บภาษี คือ ผู้เสียภาษีไม่ทราบกำหนดเวลาในการยื่นแบบทำให้ต้องเสียค่าปรับ ประชาชนยังค้างจ่ายภาษี ทำให้จัดเก็บภาษีไม่ได้ตามเป้าหมาย เจ้าหน้าที่ไม่ได้ชี้แจงทำความเข้าใจเกี่ยวกับบทลงโทษและค่าปรับที่ชัดเจนให้กับประชาชนผู้เสียภาษีทราบ

2. ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลกับระดับความรู้ความเข้าใจในการเสียภาษีป้ายของผู้ประกอบการในเขตเทศบาลนครสงขลา อำเภอเมือง จังหวัดสงขลา จากการศึกษาวิจัยพบว่า ปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม คือ ระดับการศึกษา มีความสัมพันธ์กับระดับความรู้ความเข้าใจในการเสียภาษีป้าย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 กล่าวคือ ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกัน มีความรู้ความเข้าใจในการเสียภาษีป้ายด้านความรู้ทั่วไปของภาษีป้ายและด้านป้ายที่ได้รับการยกเว้นแตกต่างกัน

ระดับการศึกษา มีความสัมพันธ์กับระดับความรู้ความเข้าใจในการเสียภาษีป้าย เนื่องจากการศึกษาเป็นปัจจัยพื้นฐานที่มีอิทธิพลต่อความเข้าใจของบุคคลที่ทำให้แสดงความคิดเห็นแตกต่างกัน เป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการแสดงออก ซึ่งความเข้าใจและการศึกษาทำให้บุคคลที่มีความรู้ความเข้าใจในเรื่องต่าง ๆ มากขึ้น (กิตติ สุทธิสัมพันธ์,2542) สอดคล้องกับงานวิจัยของสุภาพ รัตแพทย์ (2562) ประชาชนที่มีระดับการศึกษา

การประชุมวิชาการนำเสนอผลงานวิจัยระดับชาติและนานาชาติ ครั้งที่ 15
 “Global Goals, Local Actions: Looking Back and Moving Forward 2022”
 วันที่ 21 มีนาคม พ.ศ. 2565

ต่างกัน มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับภาษีท้องถิ่นโดยภาพรวมต่างกัน แต่ปัจจัยเพศ อายุ สถานภาพสมรส ที่ต่างกันไม่ทำให้ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับภาษีท้องถิ่นต่างกัน, งานวิจัยของธัญญา ศรีสมบัติ (2558) พบว่าระดับการศึกษาแตกต่างกัน ทำให้ความรู้เกี่ยวกับการชำระภาษีแตกต่างกัน และสอดคล้องกับงานวิจัยของพรรณชญาณ์ ศิลประเสริฐ (2560) ที่พบว่าผู้ที่มีระดับการศึกษาสูง จะมีความรู้ความเข้าใจในการชำระภาษีท้องถิ่นมากกว่าผู้มีหน้าที่เสียภาษีกลุ่มอื่น

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะเพื่อการนำผลการวิจัยไปใช้งาน

1.1 เทศบาลควรมีการจัดอบรมให้ความรู้ประชาชน เกี่ยวกับขั้นตอนการดำเนินงาน กำหนดเวลาการยื่นแบบ และบทกำหนดโทษ รวมทั้งควรมีการชี้แจงให้ผู้เสียภาษีได้รับทราบประโยชน์ของภาษีที่จัดเก็บว่าได้นำเงินไปพัฒนาในด้านใดบ้าง รวมทั้งมีการประชาสัมพันธ์อย่างต่อเนื่อง และหลากหลายช่องทาง

1.2 เทศบาลควรมีการประชาสัมพันธ์และออกปฏิบัติงานเพื่อจัดเก็บภาษีตามแหล่งชุมชน หรือหมู่บ้าน เพื่อเป็นการบริการและอำนวยความสะดวกให้กับประชาชนผู้เสียภาษี รวมถึงได้สำรวจเขตพื้นที่และติดตามผลงานการจัดเก็บภาษีด้วย

2. ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควบคู่ศึกษาแนวทางการให้ความรู้ความเข้าใจในการชำระภาษีขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในพื้นที่ใกล้เคียง เพื่อนำมาปรับปรุงเพิ่มประสิทธิภาพในการจัดเก็บภาษีของเทศบาลต่อไป

2.2 ควบคู่ศึกษากลยุทธ์การเพิ่มประสิทธิภาพการจัดเก็บภาษีขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

เอกสารอ้างอิง

กนกอร อีอนอก. (2556). ความรู้ความเข้าใจและความคิดเห็นต่อการชำระภาษีของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลปงใหญ่ อำเภอเมือง จังหวัดนครราชสีมา. ปรินญาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา.

กิตติ สุทธิสัมพันธ์. (2542). ความคิดเห็นของตัวแทนออกของต่อพิธีการศุลกากรในการนำสินค้าเข้าจากต่างประเทศ ศึกษากรณีนำเข้าทางสำนักงานศุลกากรท่าอากาศยานกรุงเทพ. ปรินญาศิลปศาสตร์ มหาบัณฑิต(รัฐศาสตร์) สาขารัฐศาสตร์ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

จิรศักดิ์ บางท่าไม้, สิริพัฒน์ ลาภจิตรและศุภชัย ดำรงคุณาวุฒิ. (2560). การพัฒนาศักยภาพการจัดเก็บภาษีท้องถิ่นเทศบาลตำบลค่าน้ำแซบ อำเภวารินชำราบ จังหวัดอุบลราชธานี. วารสารวิจัยราชภัฏกรุงเก่า. 4(3), 1-8.

จิตติธิตา สิริทุมมากุล. (2555). ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการเสียภาษีท้องถิ่นของประชาชนในเขตพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลป่าซาง อำเภอเวียงเชียงรุ้ง จังหวัดเชียงราย. ปรินญารัฐประศาสนศาสตร์ มหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย.

การประชุมวิชาการนำเสนอผลงานวิจัยระดับชาติและนานาชาติ ครั้งที่ 15
 “Global Goals, Local Actions: Looking Back and Moving Forward 2022”
 วันที่ 21 มีนาคม พ.ศ. 2565

- ชญัญญา ศรีสมบัติ. (2558). ความรู้เกี่ยวกับการชำระภาษีท้องถิ่นของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลบางพระ อำเภอสรีราชา จังหวัดชลบุรี. ปรินญาญรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต วิทยาลัยการบริหารรัฐกิจ มหาวิทยาลัยบูรพา.
- บังอร วิชัย. (2554). ความรู้ความเข้าใจในการเสียภาษีท้องถิ่นของประชาชนในเขตพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบล อำเภอพนม จังหวัดสุราษฎร์ธานี. ปรินญาญบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี.
- ปาณิสรา ธราศักดิ์. (2559). แนวทางการพัฒนาการจัดเก็บภาษีป้ายของเทศบาลแห่งหนึ่งในจังหวัดชลบุรี. ปรินญาญรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต วิทยาลัยการบริหารรัฐกิจ มหาวิทยาลัยบูรพา.
- พรรณชญาณ์ ศิลประเสริฐ (2560). ความรู้ความเข้าใจในการชำระภาษีท้องถิ่นของผู้มีหน้าที่เสียภาษีในเขตเทศบาลตำบลแปลงยาว อำเภอแปลงยาว จังหวัดฉะเชิงเทรา. ปรินญาญรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต วิทยาลัยการบริหารรัฐกิจ มหาวิทยาลัยบูรพา.
- รวีวรรณ อินทริวิชา. (2560). การศึกษาการจัดเก็บภาษีท้องถิ่นในเขตเทศบาลเมือง จังหวัดมหาสารคาม. วารสารการเมืองการปกครอง. 7(2), 249-269.
- วิเชียร อยู่รักษาสิทธิ์. (2550). ความรู้ความเข้าใจในการเสียภาษีท้องถิ่นของประชาชนในตำบลปู่ใหญ่ อำเภอเมือง จังหวัดนครราชสีมา. รายงานการศึกษาอิสระ ปรินญาญรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต วิทยาลัยการปกครองท้องถิ่น มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- สุภาพ รัตแพทย์. (2562). ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับภาษีท้องถิ่นของประชาชนเขตบางนา กรุงเทพมหานคร. ปรินญาญบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- แสงระวี จินดา.(2559). ความรู้ความเข้าใจและสภาพการเสียภาษีท้องถิ่นของประชาชนให้กับเทศบาลตำบลวังหลวง อำเภอเสลภูมิ จังหวัดร้อยเอ็ด. วารสารวิทยาลัยนครราชสีมา. ฉบับพิเศษ1. 218-231.
- สำนักงานพัฒนารัฐบาลดิจิทัล.(องค์การมหาชน).(2562). ระบบข้อมูลการใช้จ่ายภาครัฐ. สืบค้นเมื่อ 22 กันยายน 2562. จาก <https://govspending.data.go.th/dashboard/7>
- สำนักเศรษฐกิจการคลัง กระทรวงการคลัง.(2562). รายได้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น. สืบค้นเมื่อ 22 กันยายน 2562. จาก <https://www.fpo.go.th/main/Statistic-Database.aspx>
- อนัญฐดา ขุนเจริญ. (2555). ปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิภาพในการจัดเก็บภาษีขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านกลาง อำเภอปานาเระ จังหวัดปัตตานี. รายงานการศึกษาอิสระ ปรินญาญรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต วิทยาลัยการปกครองท้องถิ่น มหาวิทยาลัยขอนแก่น.